

6. คำนำ

เผือกเป็นพืชเศรษฐกิจระดับท้องถิ่นที่สำคัญ คนไทยนิยมบริโภคเผือกเพราะมีกลิ่นหอม และรสชาติดี หัวเผือกจะมีส่วนประกอบเป็นพวกแป้ง และแร่ธาตุต่างๆ ส่วนใบประกอบไปด้วยโปรตีน และแร่ธาตุ ซึ่งใบเผือกสามารถนำไปใช้เป็นอาหารสัตว์ได้ด้วย มีเผือกบางประเภทที่ใช้ใบสำหรับบริโภคซึ่งหัวจะมีขนาดเล็กไม่เหมาะต่อการบริโภค (มาลินีและคณะ, 2534) เผือกเป็นพืชเก่าแก่ที่มนุษย์อยู่ในเขตร้อนรู้จักและนำมาเพาะปลูกแหล่งกำเนิดของเผือก คือ อินเดียโดยเพาะปลูกกันมาตั้งแต่ราว 9,000 ปีมาแล้ว และจากอินเดีย เผือกแพร่กระจายออกไปทางตะวันออกสู่จีน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หมู่เกาะต่างๆ ในแปซิฟิก และทางตะวันตกสู่ทวีปแอฟริกา ประชาชนชาวเกาะต่างๆ ในมหาสมุทรแปซิฟิกโดยเฉพาะชาวโพลินีเซีย ซึ่งเป็นชาวพื้นเมืองของเกาะฮาวายเป็นพวกที่บริโภคเผือกมากที่สุดในโลก โดยจะบริโภคเผือกเป็นอาหารหลักแทนข้าว (ทวีทอง, 2545) เผือกเป็นพืชที่มีลำต้นใต้ดินเจริญเติบโตกลายเป็นหัว และมีหัวเล็กๆ ล้อมรอบ หัวมีขนาดและรูปร่างแตกต่างกันออกไป ต้นสูง 0.4-2 เมตร ใบใหญ่เป็นรูปหัวใจมีขนาดสีต่างๆ กัน ใบเกิดจากใต้ดิน ดอกประกอบด้วย 2-5 ช่อดอกอยู่ในก้านใบ ช่อดอกมีก้านยาว 15-30 เซนติเมตร ดอกทยอยบาน มักจะไม่พบดอกตัวเมีย ดอกตัวผู้หนึ่งดอกมีก้านเกสรตัวผู้ 2-3 อัน ผลมีสีเขียวเปลือกบาง ไม่ค่อยมีเมล็ด เผือกที่ปลูกในฮาวาย นิวกีนิ และโตมินิกัน สามารถติดเมล็ดได้ ปัจจุบันเผือกเป็นพืชหัวเศรษฐกิจที่มีศักยภาพในการส่งออก โดยส่งออกทั้งในรูปหัวเผือก ก้านเผือก และใบเผือก ในปี 2562 ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกเผือกประมาณ 9,162 ไร่ ในพื้นที่ปลูก 29 จังหวัด ผลผลิตรวมประมาณ 14,774,000 กิโลกรัม ผลผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ 2,997 กิโลกรัมต่อไร่ ราคาที่เกษตรกรขายได้ เฉลี่ยที่ 26 บาทต่อกิโลกรัม แหล่งปลูกเผือกที่สำคัญได้แก่ กระจับปี่ กรุงเทพมหานคร กาญจนบุรี กาแพงเพชร ขอนแก่น ชัยภูมิ เชียงใหม่ และตรัง (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2562) Resistant Starch (RS) หรือแป้งทนย่อย คือแป้งที่ไม่สามารถย่อยโดยเอนไซม์ α -1,4 amylase ที่มีอยู่ในกระเพาะลำไส้เล็กของมนุษย์ แต่จะผ่านไปในส่วนลำไส้ใหญ่และถูกหมักโดยจุลินทรีย์ได้กรดไขมันสายสั้น ซึ่งมีประโยชน์ต่อสุขภาพเช่นเดียวกับใยอาหาร (dietary fiber) ที่มีบทบาทในการป้องกันโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่ทำให้ระบบการขับถ่ายดีขึ้น ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคไขมันอุดตันในเส้นเลือด โรคหัวใจ และโรคเบาหวาน เผือกหอมมีคุณสมบัติเป็นสารพรีไบโอติก (Prebiotics) สารพรีไบโอติก คือ สารที่ไม่ถูกย่อยในทางเดินอาหาร มีประโยชน์คือ ช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ในระบบทางเดินอาหารเนื่องจากเผือกหอมมีปริมาณของแป้งทนย่อย (resistant starch) อยู่สูง ซึ่งไม่ถูกย่อยและดูดซึมภายในลำไส้เล็กแต่จะถูกหมักโดยจุลินทรีย์ภายในลำไส้ใหญ่ ทำให้เกิดกรดไขมันสายสั้นได้แก่ อะซีเตท บิวทีเรท และโพรพิโอเนต โดยกรดไขมันนี้จะไปยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค และช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ในระบบทางเดินอาหาร (Sajilata *et al.*, 2006) เผือกมีปริมาณแป้งทนย่อยสูงประมาณร้อยละ 40 ซึ่งใกล้เคียงกับแป้งทนย่อยจากอุตสาหกรรม

พันธุ์เผือกที่เกษตรกรปลูกเป็นการค้าในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเป็นพันธุ์พื้นเมืองของแต่ละท้องถิ่นมีผลผลิตต่ำ แตกหน่อข้างมากทำให้ผลผลิตต่ำ คุณภาพของหัวไม่ตรงกับความต้องการของตลาดทั่วไป ไม่ทนทานต่อการเข้าทำลายของโรคและแมลง เช่น โรคใบไหม้ หรือโรคใบจุดตาเสือ โรคหัวเน่า หนอนกระทุ้ผัก เพลี้ยอ่อน เพลี้ยไฟ และไรแดง มีอายุเก็บเกี่ยวมากกว่า 6 เดือน บางพันธุ์ปลูกได้ดีในที่ดอนหรือสภาพไร่ บางพันธุ์ปลูกได้ดีในสภาพที่

ลุ่ม ทำให้เกษตรกรต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาสูง ผีอกสายต้น THA 022 เนื้อมีสีเหลือง เนื้อเหนียวละเอียด เหมาะสำหรับทำขนม เนื้อไม่หอม และไม่ต้านทานต่อใบไหม้ และมีหน่อข้างเยอะทำให้หัว (Corm) มีขนาดเล็ก การปรับปรุงพันธุ์เหือกโดยวิธีการใช้การผสมเกสรทำได้ยาก เพราะสายพันธุ์เหือกที่ปลูกในประเทศไทยออกดอกยาก ทำให้ต้องหาวิธีการอย่างอื่นสำหรับใช้ในการปรับปรุงพันธุ์เหือก การใช้รังสีเพื่อชักนำให้เกิดการกลายพันธุ์ (mutation) เป็นวิธีการปรับปรุงพันธุ์ที่ทำให้ได้พืชพันธุ์ใหม่ในระยะเวลาอันสั้น ทำให้ได้เหือกพันธุ์ใหม่ ผลผลิตมีคุณภาพดี เหมาะสมสำหรับการรับประทานและแปรรูปเป็นอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงควรศึกษาผลของรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels เหือกพันธุ์ THA022 เพื่อให้ได้พันธุ์เหือกที่มีลักษณะทรงต้นเตี้ย ต้านทานต่อโรคใบไหม้ อายุเก็บเกี่ยวสั้น เปอร์เซ็นต์แป้งสูง และผลผลิตมีคุณภาพการบริโภค

7. ระเบียบวิธีการวิจัย

อุปกรณ์

1. หัว cormels ผีอกสายต้น THA022
2. ปุ๋ยคอก และปุ๋ยเคมี สูตร 16-16-16, 13-13-21, 46-0-0
3. สารควบคุมการเจริญเติบโต
4. สารป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืช
5. กระจกพลาสติก
6. วัสดุปลูก vermiculite + พีทมอส
7. เครื่องฉายรังสีแกมมา Mark I (แบบเฉียบพลัน)
8. อุปกรณ์สำหรับบันทึกข้อมูล

วิธีการ

แบบและวิธีการทดลอง

ผลของรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels ผีอกสายต้น THA022 มี 8 กรรมวิธี ประกอบด้วย ปริมาณรังสีแกมมาที่ 0 10 20 30 40 50 60 และ 70 เกรย์

วิธีปฏิบัติการทดลอง

1. นำหัวเหือกขนาดเล็ก (cormels) สายต้น THA022 ไปฉายรังสีแกมมาแบบเฉียบพลัน (acute irradiation) ด้วยเครื่องฉายรังสีแกมมา Gamma Irradiator Mark I ในปริมาณ 0 10 20 30 40 50 60 และ 70 เกรย์ ตรวจสอบเปอร์เซ็นต์การตาย เปอร์เซ็นต์การรอด และหาค่าปริมาณรังสีที่ทำให้พืชตาย 50% (50% lethal dose : LD₅₀)

2. เมื่อต้นเหือกพร้อมที่จะย้ายปลูก นำต้นเหือกปลูกในภาชนะที่ใช้วัสดุปลูก ดิน:แกลบดำ:ปุ๋ยคอก อัตรา 1:1:1

3. ย้ายต้นกล้าเหือกลงปลูกลงในกระถางขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 20 นิ้ว ปฏิบัติดูแลรักษาจนกระทั่งเก็บเกี่ยว บันทึกข้อมูลด้านโรค แมลงศัตรูพืช ข้อมูลด้านการเจริญเติบโต จำนวนหน่อต่อต้น ขนาดหัว จำนวนหัว น้ำหนักหัว รูปทรงของหัว สีของเนื้อ คุณภาพการบริโภค และลักษณะกลายพันธุ์ต่างๆ

5. คัดเลือกพันธุ์จนถึงรุ่น M_6 บันทึกข้อมูลด้านโรค แมลงศัตรูพืช ข้อมูลด้านการ จำนวนหน่อต่อต้น ขนาดหัว จำนวนหัว น้ำหนักหัว รูปทรงของหัว สีของเนื้อ คุณภาพการบริโภค และลักษณะกลายพันธุ์ต่างๆ

6. ใช้วิธีการคัดเลือกแบบ single seed descent

การบันทึกข้อมูล

1. เปอร์เซ็นต์การตาย เปอร์เซ็นต์การรอดชีวิต
2. ค่าปริมาณรังสีที่ทำให้พืชงอก 50% (50% lethal dose : LD_{50})
3. ข้อมูลด้านโรคและแมลงศัตรูพืช
4. ข้อมูลด้านการเจริญเติบโตด้านความสูงต้น เส้นรอบวงโคนต้น จำนวนหน่อต่อต้น ระยะห่างของหน่อ จำนวนลูกขอ ขนาดหัว และน้ำหนักหัว

5. รูปทรงของหัว ลักษณะรูปทรงของหัวเผือกมีดังนี้ (IPGRI, 1999)

- Conical
- Round
- Cylindrical
- Elliptical
- Dumb-bell
- Elongated
- Flat and multifaced
- Clustered

6. สีของเนื้อ ลักษณะสีของเนื้อมีดังนี้ (IPGRI, 1999)

- ขาว
- เหลือง
- ส้ม
- ชมพู
- แดง
- แดงม่วง
- ม่วง
- ไม่สม่ำเสมอ

7. คุณภาพการบริโภคของเนื้อเผือกที่ผ่านการนึ่ง (100 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 20 นาที) โดยให้คะแนน ด้านเส้นใย รสชาติ ความหวาน และความนิยมของผู้บริโภค จำนวนคนที่ใช้ทดสอบ 10 คน ($N = 10$) โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

- ความหอม : หอม (1 คะแนน) และไม่หอม 2 (คะแนน)
- เส้นใย : น้อย (1 คะแนน) ปานกลาง (2 คะแนน) และมาก (3 คะแนน)

- ความหวาน : ไม่หวาน (1 คะแนน) หวานน้อย (2 คะแนน) หวานปานกลาง (3 คะแนน) และ หวานมาก (4 คะแนน)

- ความนิยมของผู้บริโภค : น้อยที่สุด (1 คะแนน) เล็กน้อย (2 คะแนน) ปานกลาง (3 คะแนน) มาก (4 คะแนน) และมากที่สุด (5 คะแนน)

8. ข้อมูลด้านโรคและแมลงศัตรูเหือก

วิเคราะห์ข้อมูลการทดลอง

วิเคราะห์ข้อมูลการทดลองโดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแต่ละกรรมวิธีด้วยวิธี DMRT (Duncan's New Multiple Range Test)

ระยะเวลาดำเนินการและสถานที่

เริ่มต้น ตุลาคม 2557 สิ้นสุด กันยายน 2563

ดำเนินการที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร จำนวน 1 แปลง

8. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

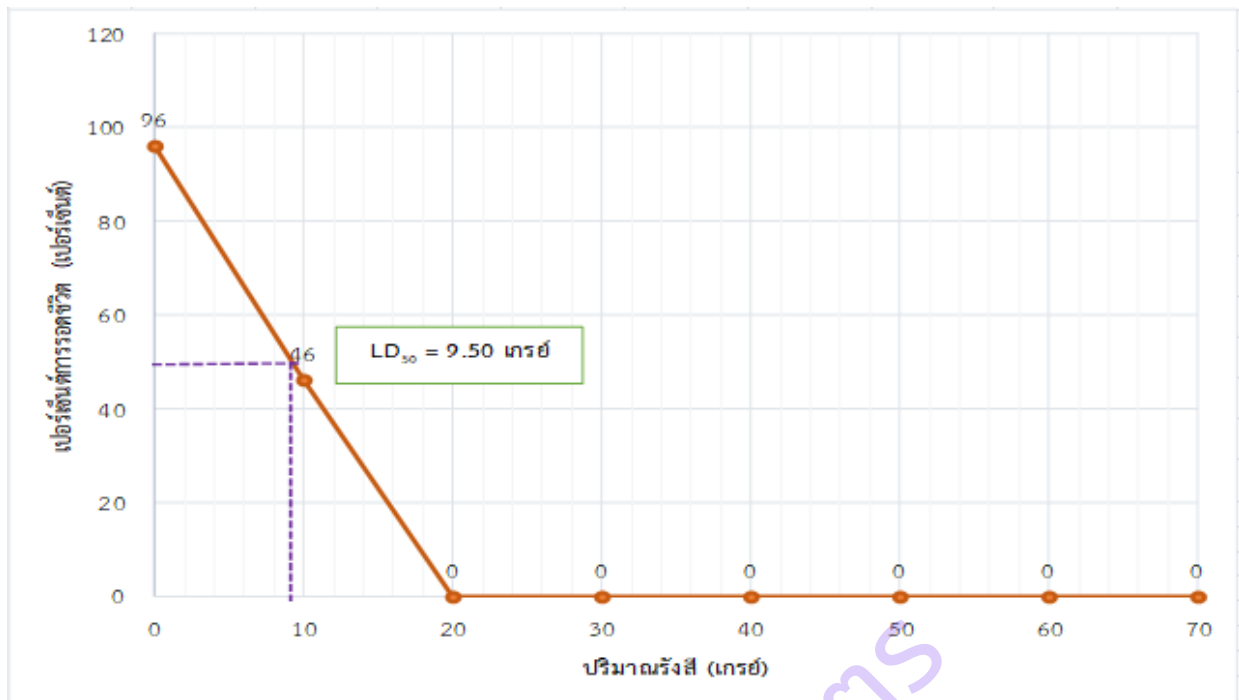
จากการนำห้ว cormels ไปฉายรังสีแกมมาแบบเฉียบพลัน (acute irradiation) ด้วยเครื่องฉายรังสีแกมมา Gamma Irradiator Mark I ทำการปลูกคัดเลือกพันธุ์จนถึงรุ่น M_6 แล้วทำการปลูกเปรียบเทียบพันธุ์และทดสอบพันธุ์ในแปลงศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร มีผลการทดลองดังนี้ ผลของรังสีแกมมาต่อความงอกและการรอดชีวิตของต้นเหือก

หลังจากดำเนินการฉายรังสีแกมมาห้ว cormels เหือกสายต้น THA022 และนำมาเพาะในวัสดุเพาะเมื่อต้นกล้าอายุ 30 วันทำการตรวจสอบความงอกพบว่า เมื่อระดับปริมาณการฉายรังสีเพิ่มขึ้นทำให้มีผลต่อการงอกของห้ว cormels เหือกต่ำลง เมื่อทำการตรวจสอบความงอกพบว่า ระดับปริมาณรังสีที่ 10 เกรย์ พบห้ว cormels งอกเป็นต้นอ่อนมากที่สุดที่ 23 ห้ว คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ความงอก 46.0 เปอร์เซ็นต์ (ความงอกคิดเป็น 47.9 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนห้ว cormels ที่ไม่ได้รับการฉายรังสี) ในขณะที่ระดับปริมาณรังสีที่ 20 30 40 50 60 และ 70 เกรย์ พบว่า ห้ว cormels ที่ได้รับการฉายรังสีแกมมาทุกห้วไม่สามารถงอกเป็นต้นอ่อนได้ (ตารางที่ 1) ระดับปริมาณรังสีที่ใช้ชักนำให้เกิดการกลายพันธุ์ มีผลต่อการงอกของห้ว cormels เห็นได้จากการฉายรังสีในระดับปริมาณที่สูงขึ้น ส่งผลให้การงอกของห้ว cormels ลดลงหรือไม่สามารถงอกเป็นต้นอ่อนได้เลย

ตารางที่ 1 จำนวนหัว cormels ที่งอก เปอร์เซ็นต์ความงอก และความงอกคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของจำนวนหัว cormels ที่ไม่ได้รับการฉายรังสี ที่เป็นผลจากผลของรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels ผีอกพันธุ์ THA022 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. var. THA022 ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพิจิตร ปี 2557-2563

ปริมาณรังสี (เกรย์)	จำนวนหัว cormels ที่ใช้ทำการทดลอง (หัว)	จำนวนหัว cormels ที่งอกทั้งหมด (หัว)	เปอร์เซ็นต์ความงอก (เปอร์เซ็นต์)	ความงอกคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของจำนวนหัว cormels ที่ไม่ได้รับการฉายรังสี (เปอร์เซ็นต์)
0	50	48	96.0	100
10	50	23	46.0	47.9
20	50	0	0.00	0.00
30	50	0	0.00	0.00
40	50	0	0.00	0.00
50	50	0	0.00	0.00
60	50	0	0.00	0.00
70	50	0	0.00	0.00

ทำการหาปริมาณรังสีที่เหมาะสมเพื่อหาค่า LD₅₀ หรือค่าปริมาณรังสีที่ทำให้พืชงอก 50 เปอร์เซ็นต์ (50% lethal dose : LD₅₀) โดยให้เปอร์เซ็นต์ความงอกเป็นแกน Y และระดับปริมาณรังสีเป็นแกน X พบว่า ที่ระดับปริมาณรังสี 9.50 เกรย์ ส่งผลให้หัว cormels ผีอกมีเปอร์เซ็นต์ความงอก 50 เปอร์เซ็นต์ (ภาพที่ 1) พืชแต่ละชนิดมีความไวต่อรังสี (radiosensitivity) แตกต่างกัน ลักษณะความไวหรือการต้านทานต่อรังสีขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ การพิจารณาการใช้ปริมาณรังสีในปริมาณที่เหมาะสม สามารถคาดคะเนปริมาณรังสีที่เหมาะสมโดยทำการทดลองเพื่อหาค่า LD₅₀ (50% lethal dose : LD₅₀) หรือ GR₅₀ (50% Growth Reduction) (สิรินุช, 2540)

ภาพที่ 1 ค่า LD_{50} หรือค่าปริมาณรังสีที่ทำให้หัว cormels ผีอกออก 50 เปอร์เซ็นต์ (50% lethal dose : LD_{50})

ลักษณะผิดปกติที่เกิดจากผลของรังสีแกมมาในชั่ว M_1

ในชั่ว M_1 พบลักษณะผิดปกติที่เป็นผลมาจากการฉายรังสีแกมมา 1 ลักษณะคือ ลักษณะใบมีสีเหลือง จำนวน 1 สายต้น (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 ลักษณะใบมีสีเหลือง ที่เป็นผลจากผลของรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels ผีอกพันธุ์ THA022 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. var. THA022) ในชั่ว M_1

จากการปลูกและคัดเลือกพันธุ์จนถึง M_6 คัดเลือกพันธุ์ผีอกได้ 2 สายต้นสำหรับนำไปปลูกทดสอบพันธุ์ และจากการตรวจสอบคุณสมบัติของพันธุ์ผีอกที่คัดเลือกได้จากการปลูกทดสอบพันธุ์ในแปลงที่ศูนย์วิจัยและ

พัฒนาการเกษตรพิจิตร ในด้านความสูงต้น เส้นรอบวงโคนต้น จำนวนหน่อ ระยะห่างของหน่อ จำนวนลูกขอ ความกว้างและความยาวของหัว ผลผลิต และคุณภาพการบริโภค มีผลการทดลองดังนี้

ความสูงต้น เฝือกแต่ละสายต้นมีความสูงต้นแตกต่างกัน จากการทดลองพบว่า เฝือกสายต้น TR022-10-8-1-4 มีความสูงต้นสูงที่สุด 69.0 เซนติเมตร แตกต่างกับ ($p \leq 0.05$) กับ เฝือกสายต้น TR022-10-8-5-6 ที่มีความสูงต้น 66.0 เซนติเมตร แต่ความสูงต้นไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) กับเฝือกสายต้น TR022 (ตารางที่ 2)

เส้นรอบวงโคนต้น เฝือกแต่ละสายต้นมีความกว้างเส้นรอบวงโคนต้นแตกต่างกัน จากการทดลองพบว่า เฝือกสายต้น TR022-10-8-1-4 (20.7 เซนติเมตร) และ TR022-10-8-5-6 (19.7 เซนติเมตร) มีเส้นรอบวงโคนต้นกว้างมากกว่า ($p \leq 0.05$) สายต้น TR022 (ตารางที่ 2) เส้นรอบวงโคนต้นจะมีปฏิสัมพันธ์กับขนาดของหัวเฝือก ถ้าเส้นรอบวงโคนต้นมีขนาดใหญ่ จะทำให้ขนาดของหัวเฝือกมีขนาดใหญ่ตามเส้นรอบวงโคนต้นไปด้วย

จำนวนหน่อ เฝือกแต่ละสายต้นมีจำนวนหน่อแตกต่างกัน จากการทดลองพบว่า เฝือกสายต้น TR022 มีจำนวนหน่อต่อต้นมากที่สุด 12.0 หน่อ แตกต่างกับ ($p \leq 0.05$) กับ เฝือกสายต้น TR022-10-8-1-4 และ TR022-10-8-5-6 ที่มีจำนวนหน่อต่อต้น 6.28 และ 6.37 หน่อ ตามลำดับ (ตารางที่ 2) จำนวนหน่อจะมีปฏิสัมพันธ์กับขนาดของหัวเฝือก ถ้าหน่อเยอะจะมีผลต่อการแก่งแย่งธาตุอาหารที่ไปสร้างหัว ทำให้หัวเฝือกมีขนาดเล็กลงได้

ระยะห่างของหน่อ เฝือกแต่ละสายต้นมีระยะห่างของหน่อไม่แตกต่างกัน ($p \leq 0.05$) จากการทดลองพบว่า เฝือกสายต้น TR022-10-8-1-4 และ TR022-10-8-5-6 มีระยะห่างของหน่อ 7.03 และ 7.64 หน่อ ตามลำดับ เปรียบเทียบกับเฝือกสายต้น TR022 ที่มีระยะห่างของหน่อ 5.13 เซนติเมตร (ตารางที่ 2) ระยะห่างของหน่อกว้าง เวลาชะเอาลูกขอออกจะไม่ทำให้กระทบต่อการเจริญเติบโตของหัวเฝือก

จำนวนลูกขอ เฝือกแต่ละสายต้นมีจำนวนลูกขอไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) จากการทดลองพบว่า เฝือกสายต้น TR022-10-8-1-4 มีจำนวนลูกขอ 4.98 หัว และสายต้น TR022-10-8-5-6 มีจำนวนลูกขอ 5.62 หัว เปรียบเทียบกับเฝือกสายต้น TR022 ที่มีจำนวนลูกขอ 6.50 หัว (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ความสูงต้น เส้นรอบวงโคนต้น จำนวนหน่อ ระยะห่างของหน่อ และจำนวนลูกขอ ที่เป็นผลจากรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels เฝือกพันธุ์ THA022 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. var. THA022

สายต้น	ความสูงต้น (ซม.)	เส้นรอบวงโคนต้น (ซม.)	จำนวนหน่อ (หน่อ)	ระยะห่างของหน่อ (ซม.)	จำนวนลูกขอ (หัว)
TR022-10-8-1-4	69.0 a	20.7 a	6.28 b	7.03	4.98
TR022-10-8-5-6	60.0 b	19.7 a	6.37 b	7.64	5.62
THA022	66.0 ab	18.4 b	12.0 a	5.13	6.50
F-test	*	*	*	ns	ns
CV. (%)	8.20	4.12	24.4	44.5	39.9

หมายเหตุ - ค่าเฉลี่ยในคอลัมน์เดียวกันที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ โดยวิธี DMRT

^{ns} ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

ความกว้างและความยาวของหัว เพื่อกทุกสายต้นมีความกว้างของหัวไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$) เพื่อกสายต้น TR022-10-8-1-4 มีความกว้างของหัว 8.00 เซนติเมตร และ TR022-10-8-5-6 มีความกว้างของหัว 8.30 เซนติเมตร เปรียบเทียบกับเพื่อกสายต้น TR022 ที่มีความกว้างของหัวที่ 7.40 เซนติเมตร ขณะที่เพื่อกทุกสายต้นมีความยาวของหัวแตกต่างกัน ($p \leq 0.05$) เพื่อกสายต้น TR022-10-8-1 มีความยาวของหัว 12.7 เซนติเมตร และ TR022-10-8-5-6 มีความยาวของหัว 12.4 เซนติเมตร แตกต่าง ($p \leq 0.05$) กับเพื่อกสายต้น TR022 ที่มีความยาวของหัวที่ 10.8 เซนติเมตร(ตารางที่ 3)

รูปร่างของหัวและสีของเนื้อ เพื่อกทุกสายต้นเมื่อนำมาวัดขนาดความกว้างและความยาวของหัว และดูรูปร่างจากลักษณะภายนอกพบว่า เพื่อกทุกสายต้นมีรูปร่างของหัวแบบรูปไข่ (elliptical) ในขณะที่สีของเนื้อพบว่า เพื่อกทุกสายต้นมีเนื้อสีเหลือง (yellow) (ตารางที่ 3; ภาพผนวกที่ 1)

ผลผลิต เพื่อกแต่ละสายต้นให้ผลผลิตต่อไร่แตกต่างกัน จากการทดลองพบว่า เพื่อกสายต้น TR022-10-8-5-6 ให้ผลผลิตมากที่สุด 2,940 กิโลกรัมต่อไร่ แต่ผลผลิตไม่แตกต่าง ($p > 0.05$) กับสายต้น TR022-10-8-5-6 (2,786 กิโลกรัมต่อไร่) แต่เพื่อกสายต้น TR022-10-8-5-6 ให้ผลผลิตต่อไร่สูงกว่า ($p \leq 0.05$) เพื่อกสายต้น TR022 (ตารางที่ 3)

คุณภาพการบริโภค เพื่อกเมื่อนำมาทดสอบคุณภาพพื้นฐานโดยการนึ่ง สังเกตเส้นใย ความหอม ความหวาน และความนิ่มของผู้บริโภคพบว่า เพื่อกทุกสายต้นไม่ให้ความหอม (คะแนน 1 จาก 2) มีเส้นใยเล็กน้อย (คะแนน 1 จาก 3) และจากการให้ผู้บริโภคได้รับประทานพบว่า ผู้บริโภคนิยมเพื่อกทุกสายต้นปานกลางโดยได้คะแนน 3 (จาก 5 คะแนน) หรือได้รับความนิ่มปานกลาง (ตารางที่ 3) เพื่อกสายต้น THA022 ถึงแม้ว่าเนื้อจะไม่มีกลิ่นหอม แต่เนื้อมีสีเหลือง เนื้อเหนียวละเอียดเหมาะสำหรับทำขนมหวาน เนื่องจากมีสีเหลืองสวยงามน่ารับประทาน

ตารางที่ 3 ความกว้างของหัว ความยาวของหัว ผลผลิต รูปร่างของหัว สีของเนื้อ และคุณภาพการบริโภค ที่เป็นผลจากรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels เพื่อกพันธุ์ THA022 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. var. THA022

สายต้น	ขนาดของหัว		ผลผลิต (กก./ไร่)	รูปร่างของหัว	สีของเนื้อ	คุณภาพการบริโภค (คะแนน)
	ความกว้าง (ซม.)	ความยาว (ซม.)				
TR022-10-8-1-4	8.00	12.7 a	2,786 a	รูปไข่	สีเหลือง	3
TR022-10-8-5-6	8.30	12.4 a	2,940 a	รูปไข่	สีเหลือง	3
THA022	7.40	10.8 b	2,190 b	รูปไข่	สีเหลือง	3
F-test	ns	*	*			
CV. (%)	7.61	5.58	4.90			

หมายเหตุ - ค่าเฉลี่ยในคอลัมน์เดียวกันที่ตามด้วยตัวอักษรเหมือนกัน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ โดยวิธี DMRT

^{ns} ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

* มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$)

9. สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

ผลจากรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels ผีอกพันธุ์ THA022 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. var. THA022) ดำเนินงานโดยการปลูกคัดเลือกและทดสอบสายต้นผีอกโดยมีผีอกสายต้น THA022 เป็นพันธุ์ควบคุม มีดังนี้

ค่า LD₅₀ หรือค่าปริมาณรังสีที่ทำให้พืชตาย 50 เปอร์เซ็นต์ (50% lethal dose : LD₅₀) อยู่ที่ระดับปริมาณรังสี 9.50 เกรย์

ผีอกสายต้น TR022-10-8-1-4 ให้เส้นรอบวงโคนต้นกว้างกว่า สายต้น TR022 จำนวนหน่อต่อต้นน้อยกว่าสายต้น TR022 และ ผีอกสายต้น TR022-10-8-5-6 ให้ผลผลิตต่อไร่สูงกว่าพันธุ์อื่นๆ คือ 2,940 กิโลกรัมต่อไร่

10. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลที่ได้จากผลจากรังสีแกมมาต่อการกลายพันธุ์ของหัว cormels ผีอกพันธุ์ THA022 (*Colocasia esculenta* (L.) Schott. var. THA022) สามารถเสนอผีอกสายต้น TR022-10-8-5-6 เป็นพันธุ์แนะนำของกรมวิชาการเกษตรได้ และสามารถนำองค์ความรู้สายต้นผีอกหอมพันธุ์แนะนำไปถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกรในเขตจังหวัดพิจิตรและเกษตรกรทั่วไปที่สนใจ ส่งเสริมให้เกษตรกรนำสายต้นผีอกหอมพันธุ์แนะนำไปปลูก ทำให้สามารถลดต้นทุนการผลิตและได้ผลตอบแทนที่สูงขึ้นได้

11. คำขอบคุณ (ถ้ามี)

12. เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการเกษตร. 2562. รายงานข้อมูลภาวะการผลิตพืช. แหล่งที่มา: www.doae.go.th, 23 มกราคม 2563.

ธนวัฒน์ แก่นศักดิ์ศิริและเตือนใจ โกสกุล. 2549. ผลของรังสีแกมมาต่อกลีอกซิเนีย (*Sinningia speciosa*). ภาควิชาพฤกษศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ. วารสารวิจัย วิทยาศาสตร์ (Section T) ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 หน้า 13-23.

มาลินี พิทักษ์, สมศรี บุญเรือง, และรังสิมันต์ สัมฤทธิ์. 2537. การปลูกผีอก. กลุ่มพืชไร่ กองส่งเสริมพืชไร่ กรมส่งเสริมการเกษตร, กรุงเทพฯ. 22 หน้า.

วิชัย ภูริปัญญาวิช, วิไลลักษณ์ แพทย์วิบูลย์ และกนกพร บุญศิริชัย. 2550. ผลของรังสีแกมมาที่มีต่อการกลายพันธุ์พริก. การประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนิเวศครั้งที่ 10. แหล่งที่มา: <http://www.nst.or.th/nstconf/nst/nst10/BA/BA02.pdf>, 3 มกราคม 2555.

สิรินุช ลามศรีจันทร์. 2540. การกลายพันธุ์ของพืช. พิมพ์ครั้งที่ 2. ภาควิชารังสีประยุกต์และไอโซโทป, คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. 262 หน้า.

Josue Jack., Farin Malamug., Susumu Yazawa and Tadashi Asahira. 1993. Morphological variants induced from shoot tips of taro (*Colocasia esculenta* (L.) Schott) treated with gamma radiation. [Online] Available: www.sciencedirect.com/science/.../0304423894901317. May 3, 2012.

Sajilata M.G, Rekha S. Singhal, and Pushpa R. Kulkarni. 2006. Resistant Starch–A Review. Institute of Food Technologists. Vol. 5, November 20, 2006.

Seetohul, S., V. Maunkee and M. Gungadurdoss. 2009. Improvement of Taro (*Colocasia esculenta*) Through In Vitro Mutagenesis. Plant Mutations in the Genomics Era. pp 296-299.

13. ภาคผนวก

ภาพผนวกที่ 1 ลักษณะเนื้อสีเหลืองและรูปร่างของหัวเผือกแบบรูปไข่ (unbranched conical) ของเผือกสายต้น

TR022-10-8-5-6